

Til lovforslag nr. L 20. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 8. december 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om erstatningsansvar

(Regres for sygedagpengeydelse udbetalt af kommunen)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne dels har besvaret skriftligt, dels i samråd.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Assurandør-Societetet og Forenede Danske Motorejere.

Der er af socialministeren stillet et ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er efter Venstres mening meget dårligt belyst, og dets økonomiske og retssikkerhedsmæssige konsekvenser hverken gennemtænkt eller bearbejdet. Alene af den grund finder Venstre forslaget uegnet til vedtagelse.

Lovforslaget er endvidere helt ude af trit med udviklingen i dansk rets almindelige erstatningsansvarsregler, der tværtimod har ta-

get sigte på at afskære regres for at lette retsopgøret efter en skadevoldende handling.

I praksis vil lovforslaget have helt vilkårlige konsekvenser, skabe en tilfældig retstilstand på området og udgøre et indgreb i borgernes retssikkerhed.

For det første overlades det suverænt til et frit kommunalt skøn at afgøre, om der skal søges regres eller ej. På den måde vil to identiske handlinger med identiske konsekvenser i relation til sygedagpengeudbetaling kunne have vidt forskellige konsekvenser for skadevolderen.

For det andet anvendes det offentliges adgang til at søge regres efter erstatningsansvarsloven § 17, stk. 2, i praksis ikke. Om en skadevolder, der har forvoldt en skade med sygefravær til følge, mødes med et økonomisk krav, vil derfor udelukkende afhænge af, om skadelidte er offentlig ansat eller ej. Det er en helt urimelig tilfældighed, der ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning er ganske uacceptabel.

For det tredje vil de kommunale afgørelser i regressagerne ikke kunne påklages. Set i sammenhæng med de incitamentter, der følger af refusionsbestemmelserne på sygedagpengeområdet, skaber det risiko for vilkårlighed i sagsbehandlingen og tilsidesættelse af den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning. En kommune vil således være uden økonomisk motiv til at søge regres i situationer, hvor det er kommunen selv, der er ansvarlig skadevolder, eller